

Minne me menemme kun me kuolemme

Sekä vanhat että nuoret ovat kaikkialla maailmassa toistaneet vanhaa kysymystä: "Minne me menemme, kun me kuolemme?" Monet uskovat, ettei haudan takana ole mitään — että kuolema on kaiken loppu.

Jeesus Kristus, Jumalan Poika, opetti, että ihmiskunnalla on toivoa. Paavali lohdutti Korinton pyhiä sanomalla: "Jos olemme panneet toivomme Kristukseen ainoastaan tämän elämän ajaksi, niin olemme kaikkia muita ihmisiä surkuteltavimmat. Mutta nytpä Kristus on noussut kuolleista, esikoisena kuoloon nukkuneista. Sillä koska kuolema on tullut ihmisen kautta, niin on myöskin kuolleitten ylösnousemus tullut ihmisen kautta. Sillä niinkuin kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa." (1 Kor. 15:19-22)

Hän opetti, että ihmisiä odottaa Kirkastettu elämä kuoleman jälkeen iankaikkisen Isän tykönä, ja että me voimme mennä sinne ja nauttia siitä noudattamalla määrättyjä lakeja. Nikodeemus esimerkiksi tuli Jeesuksen luo yöllä ja Jeesus sanoi hänelle:

"Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa."

Erään kerran muuan Mestarin ystävästä oli hyvin sairaana Palestiinassa. Hänen sisarensa, Martta ja Maria, lähettivät hakemaan Jeesusta, jotta tämä parantaisi heidän veljensä. Vapahtaja ei saapunut muutama päivä, ja kun Hän tuli, oli Lasarus ollut kuolleena ja haudattu jo neljä päivää. Martalle kerrottiin, että Jeesus oli tulossa, ja niinpä hän kiihuhti Häntä vastaan. Martta sanoi: "Herra, jos olisit ollut täällä,

ei minun veljeni olisi kuollut." Jeesus sanoi hänelle: "Sinun veljesi on nouseva ylös."

Jeesus jatkoi: "Minä olen ylösnousemus ja elämä; joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut. Eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole. Uskotko sen?" (Joh. 11:26)

Ristiinnaulitsemistaan edeltäneenä Iltana Jeesus antoi apostoleilleen lisätietoja Hänen Isänsä valtakunnasta. Hän sanoi heille: "Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa? Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olitte siellä, missä minä olen." (Joh. 14:2-3)

Monet ihmiset tietävät, mitä syntyminen on, mutta monet ihmettelevät, mitä kuolema on. Kuolema ei ole muuta kuin henkiruumiin eroaminen fyysisestä ruumiista. Fyysinen ruumis sairastuu, kuluu ja ikääntyy, eikä sen vuoksi voi enää toimia hengen asumuksena. Täten henki — todellinen minämme, josta ovat peräisin hyvät ja pahat tekomme, persoonallisuutemme — jatkaa elämää henkiolentona henkimaailmassa. Jotkut henget menevät paratiisiin ja jotkut henkivankilaan, jota jotkut profeetat kutsuvat helvetiksi. Apostoli Pietari julisti, että Kristus, joka kärsi kuoleman syntiemme vuoksi, "...meni ... ja saarnasi vankeudessa oleville hengille." (1 Piet. 3:19), jotka olivat olleet siellä aina siitä asti, kun he hukkuivat vedenpaisumuksessa Nooan päivinä.

Apostoli Johannes näki näyssä meidän kaikkien ylösnousemuksen ja

tuomion. Hän kuvailee sitä tällä tavoin: "Ja minä näin kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin; ja avattiin toinen kirja, joka on elämän kirja; ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan. Ja meri antoi ne kuolleet, jotka siinä olivat, ja Kuolema ja Tuonela antoivat ne kuolleet, jotka niissä olivat, ja heidät tuomittiin, kukin tekojensa mukaan." (Ilm. 20:12-13) Muinaiset profeetat Amerikan mantereella olivat sitä mieltä, että kerran tapahtuisi yleinen ylösnousemus. Amulek sanoi: "... tulee päivä, jolloin kaikki nousevat kuolleista ja joutuvat Jumalan eteen tuomittaviksi tekojensa mukaan." (Alma 11:41) Syväällisimmät ja merkittävimmät kuoleman jälkeistä elämää ja ihmisen lopullista päämäärää koskevat ilmoitukset me olemme saaneet profeetta Joseph Smithin kautta. Ne ovat muistiinmerkittyinä Opin ja Liittojen Kirjan luvuissa 76, 88, 131 ja 132. Herra ilmoitti Joseph Smithille, että on olemassa kolme kirkkausasetta — selestinen, terrestrinen ja telestinen. Jos ylösnousemuksessa selestinen kirkkaus tekee ihmisen ruumiin eläväksi, tuo ihminen saa myöhemmin saman kirkkauden täy-

teyden osakseen. Sama koskee kahta muuta kirkkautta. Kuka tulee pääsemään osalliseksi selestisestä kirkkaudesta? Tiedän, ketkä eivät pääse... ne, jotka joutuvat terrestriseen ja telestiseen valtakuntaan. Syy miksi he joutuvat sinne on se, että he olivat mieltyneet maailman asioihin; heitä ei ole kastettu Jumalan valtuudella eivätkä he ole hyväksyneet Jeesuksen Kristuksen evankeliumia. Maailma sai heidät valtaansa. Ketkä sitten menevät selestiseen kirkkouteen ja tulevat elämään Isän ja Pojan tykönä? Profeetta sanoo tästä: "Näin, että kaikki lapset, jotka kuolevat ennen vastuulliseen ikään tuloaan, pelastuvat selestiseen valtakuntaan." (Documentary History of the Church, osa II, s. 381) Pienten lasten lisäksi selestiseen valtakuntaan pääsevät ne, jotka saavat todistuksen Jeesuksesta Kristuksesta ja jotka kastetaan upottamalla, saavat Pyhän Hengen, pitävät käskyt ja kestävät loppuun asti.

Minne me menemme kuoltuamme? Se riippuu siitä, miten me elämme kuolevaisuudessa ja siitä, paljonko valkeutta ja totuutta me saamme, moniako tilaisuuksia meillä on. Kaikille tulee tarjoutumaan mahdollisuus kuulla evankeliumia — olipa se sitten kuolevaisuudessa tai kuoleman jälkeen. Herra on ilmoittanut Joseph Smithille seuraavaa:

"Kaikki, jotka ovat kuolleet tietämättä evankeliumista ja jotka olisivat ottaneet sen vastaan, jos heidän olisi sallittu viipyä maan päällä pitempään, tulevat perimään Jumalan selestisen valtakunnan; myös kaikki ne, jotka tästä lähin tulevat kuolemaan tietämättä siitä, ja jotka olisivat ottaneet vastaan se koko sydämellään, tulevat olemaan tuon valtakunnan perillisiä, sillä minä Herra, tuomitsen kaikki ihmiset... heidän sydämensä halujen mukaan." (Documentary History of the Church, osa II, s. 380.)

Niinpä kun kysytään "minne me menemme kuoltuamme", vastaus kuuluu: se riippuu siitä, miten me olemme eläneet täällä kuolevaisuudessa.

Piiriinjohtajien seminaari

Tammikuun 16. päivänä pidettiin Helsingissä seminaari piiriinjohtajille ja lähetystason apujärjestöjen johtajille. Tässä tilaisuudessa lähetyshallitus selvitteli läsnäoleville uutta konferenssiohjelmaa. Maaliskuusta lähtien piirit tulevat järjestämään seurakuntien johtajille ohjekokouksia kuukausittain ja varsinaiset piirikonferenssit tulevat toukokuusta lähetyshallitus selvitteli läsnäoleville uutta piiritason johtajien koulutustilaisuuksia ja sunnuntain osalta todellisia hengellisiä tilaisuuksia.

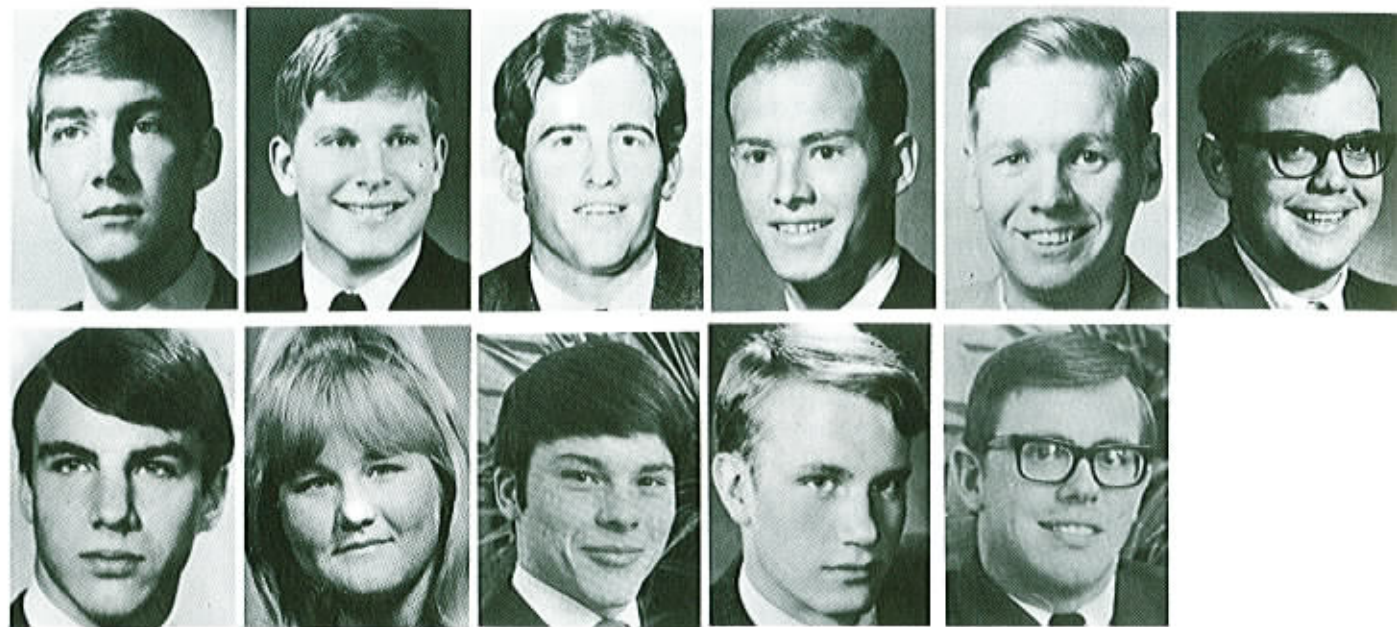
Sisair Nelson tulkkina vanhin L. Wayne Williamson.

Piiriinjohtajia ja apujärjestöjen johtajia keskittyneinä kuuntelemaan.

Presidentti Nelson selostamassa uutta ohjelmaa.

Taällä painetaan kaikki Suomen lähetyskentällä käytettävä kirkon kirjallisuus.

Painatuskeskuksen johtaja Poul Stolp ja veli Pertti Felin neuvotteluissa.

Belgian jakelukeskus

Viime vuoden loppupuolella ryhdyttiin painamaan kaikki Suomessa käännetty kirkomme kirjallisuus Belgiassa, Liegen kaupungissa sijaitsevassa painatus- ja jakelukeskuksessa. Lähetyskentän käännöskoordinaattori, veli Pertti Felin, vieraili paikalla tammikuun alussa tutustumaan painatusmenetelmiin ja sopimassa käännöstoimiston ja painatuskeskuksen välisistä yhteyksistä. Oheiset kuvat on otettu tuon matkan aikana.

Painatuskeskuksen vaatimaton ulkosivu.

Lähetystyön aloittaneita

1. James Lundberg
Provo, Utah 10. 12. 1970
2. Wayne Olsen
Salem, Oregon 10. 12. 1970
3. Stephen De Vore
San Lorenzo, California
10. 12. 1970
4. Craig Coombs
Ogden, Utah 10. 12. 1970
5. Paul Wiser
Logan, Utah 10. 12. 1970
6. Paul Roberts
Nampa, Idaho 10. 12. 1970
7. Eric Beckham
Provo, Utah 10. 12. 1970
8. Aili Pakarinen
New Mexico, U.S.A. 13. 11. 1970
9. Timothy Stanford
Ogden, Utah 10. 12. 1970
10. Steven Johnston
Piedmont, California 10. 12. 1970
11. Val Boehme
Povoka, Alberta, Canada
10. 12. 1970

Kuka saa astua Herran vuorelle, kuka seisoo hänen pyhässä paikassansa? Se, jolla on viattomat kädet ja puhdas sydän, joka ei halaja turhuutta eikä vanhoja väärin.

Hän saa siunauksen Herralta ja vanhurskauden pelastuksensa Jumalalta. Tämä on se suku, joka häntä kysyy, joka etsii sinun kasvojasi, — tämä on Jaakob.

Psalmi 24:3-6

olette koskaan maistaneet lähetysaarnaa-
naajien valmistamaa ruokaa, tiedätte var-
maan miten suuri siunaus tämä on. Ja
vielä pyhien järjestämät sopimukset ja
heidän antamansa nimet ovat antaneet
monille hyvälle ihmiselle tilaisuuden tie-
tää palautetusta evankeliumista. Jäsenet
ja lähetysaarnaaajat ovat työskennelleet
yhdessä ja monet ihmiset ovat tulleet
tietämään totuuden ja menneet kasteelle.
Viime kesänä kokeiltiin lähetystyön teke-
mistä maaseudulla. Suomen neljä ja
puolimiljoonaisesta kansasta asuu kolme
miljoonaa maaseudulla. Meillä on vastuu
kertoa evankeliumista kaikille, mutta mi-
ten? Se on helppoa: ota mukaasi yksi
makuupussi, 50 Mormonin Kirjaa ja to-
veri ja mene maalle! Näin tapahtuikin.
Ohjelman mottona oli "Seuraan heitä
jopa mökille!" Monien hyvien kokemus-
ten ja viikkojen jälkeen Suomen maaseu-
dulla on nyt ainakin 5000 Mormonin Kir-
jaa ja tuhannet ihmiset ovat saaneet
kuulla mormoneista. Vaikka me emme
kastaneet kaikkia ihmisiä maaseudulla,
me jätimme jälkeemme kuitenkin hyvän
perustuksen, jolle voimme rakentaa ensi
kesänä ja seuraavina kesinä.

Mitä tapahtui tutkijoille, jotka olivat kau-
pungeissa? Kuka piti heistä huolta? Nuoret
pyhät kaikkialta Suomesta olivat vastaa-
n kutsun toimia kahden viikon ajan
lähetysaarnaaajina. Nämä nuoret veljet
ja sisaret olivat esimerkiksi suomalaisesta
siusta ja todellisesta uskosta, kun he
menivät kertomaan maanmiehilleen
siitä, miten paljon iloa tosi evankeliumi
voisi tuoda heille. Kyllä lähetysaarnaa-
jien polvet vapisivat muutamilla ensim-
mäisillä ovilla, mutta siitä huolimatta
nämä nuoret menivät eteenpäin julistaen
sanomaansa.

Toinen keino saada ihmiset kiinnostu-
maan meistä oli konserttien järjestämi-
nen. Lähetysaarnaaajien keskuudessa oli
monia lahjakkaita veljiä, joiden kykyjä
me emme voineet jättää käyttämättä.
Tämän vuoksi järjestettiin kaksi konsert-
tikiertuetta. Kirkkoamme tehtiin tällä ta-
voin tunnetuksi ja samalla monet seura-
kunnat saivat lisätuloja ylläpitorahas-
toonsa.

Viime vuonna tapahtui todella paljon ja
tuntui hyvältä olla osana siitä. Kirkko-
omme liittyi 107 ihmistä ja monet muut sai-
vat kuulla sanomastamme. Vuosi 1970 oli
hyvä vuosi, mutta ennen kuin tulemme
liian ylpeiksi siitä, muistakaamme, että
tämä on vasta alkua. Meillä on suuri
vuosi edessämme ja uusia tilaisuuksia
tehdä Herran työtä. Tehkäämme sitä roh-
keasti ja hymyillen ja jakakaamme Kris-
tuksen kallisarvoista evankeliumia muil-
lekin, jotka odottavat sitä.

Vanhin Michael S. Pratt
Tiedotussihteeri

Katsaus vuoteen 1970

Vuosi 1970 oli erittäin merkittävä vuosi
Suomen lähetyskentällä. Herran meille
antama ohjelma on nyt täydessä käynnis-
sä monissa paikoissa ympäri maata. Mi-
kä tämä ohjelma on ja mitä se sai aikaan
viime vuonna?

Kun 1000 kastetta esitettiin meille vuoden
päämääränä, monien kulmakarvat nousi-
vat ja monet epäillivät suuresti, mutta
lähetysjohtaja Nelson tiesi, että se olisi
mahdollista, jos kaikki lähetysaarnaaajat
ja kirkon jäsenet antaisivat kaikki voi-
mansa Herran ohjelmaan. Me emme saa-
neet 1000 kastetta. Miksi? Oliko vika
ohjelmassa? Oliko vika lähetysaarnaa-
jissa? Oliko vika tutkijoissa? Varmasti
kaikki olemme osasyllisiä.

Kaksi vuotta sitten lähetysaarnaaajat kul-
kivat ainoastaan ovelta ovelle etsimässä
"kultaisia ihmisiä". Ei ollut olemassa mi-
tään järjestystä eikä mitään tapaa, jolla
lähetysaarnaaajat olisivat voineet palata
takaisin tavatakseen ihmiset, joilla ei sillä
hetkellä ollut aikaa kuunnella heidän sa-
nomaansa, kun lähetysaarnaaajat tulivat
heidän ovelle. Nyt meidän tehtävänä
on käydä jokaisen tutkijan luona
joka neljäs päivä. Tällä tavalla monet
ihmiset saavat tietää evankeliumista,
vaikka heillä ei ehkä ollut aikaa ensim-
mäisellä kerralla. Miten suomalaiset suh-
tautuvat tähän: On sanottu, että suoma-
laiset ovat jäykkiä ihmisiä, että heihin on
valkeaa tutustua. Kokemuksieni perus-

teella voin sanoa, että tämä on totta.
Mutta kun me palaamme takaisin joka
neljäs päivä ja näytämme heille, että me
olemme todella kiinnostuneita heistä, he
pysähtyvät ja ajattelevat meitä ja sitä,
miksi me olemme niin kiinnostuneita juuri
heistä. Ja vähitellen me saamme kasva-
vaa jalansijaa heidän elämässään ja
voimme opettaa heille evankeliumia. Tällä
tavoin yhä useammat saavat kuulla evan-
keliumin sanomasta.

Mutta eikö ole vaikeata palata takaisin
joka neljäs päivä? Kyllä, ja lähetysaar-
naajilla on paljon tekemistä. Heidän täy-
tyy oppia mahdollisimman vaikea kieli, hei-
dän täytyy osata seitsemän keskustelua,
joiden avulla he opettavat, ja heidän täy-
tyy jatkuvasti opiskella pyhiä kirjoituksia,
jotta he voisivat vastata tutkijoiden
kysymyksiin ja opettaa oikeita oppeja.

Herra on sanonut profeetta David O.
McKayn kautta, että "jokainen jäsen on
lähetysaarnaaaja". Tämä on totta ja hy-
vien suomalaisten jäsenten avulla me
olemme saaneet paljon aikaan. Suoma-
laiset pyhät ovat todella ottaneet vastaan
tämän kehoituksen ja uhranneet paljon
tämän suuren työn hyväksi. Minä haluai-
sin kaikkien lähetysaarnaaajien puolesta
kiittää teitä hyviä veljiä ja sisaria siitä
työstä, jota te olette tehneet. Jäsenet ovat
monta kertaa myös ruokkineet lähetys-
aarnaaajia, ettei heidän tarvitse ottaa ai-
kaa työstään ruoan valmistamiseksi. Jos